

บทที่ 3

ผลการทดลอง

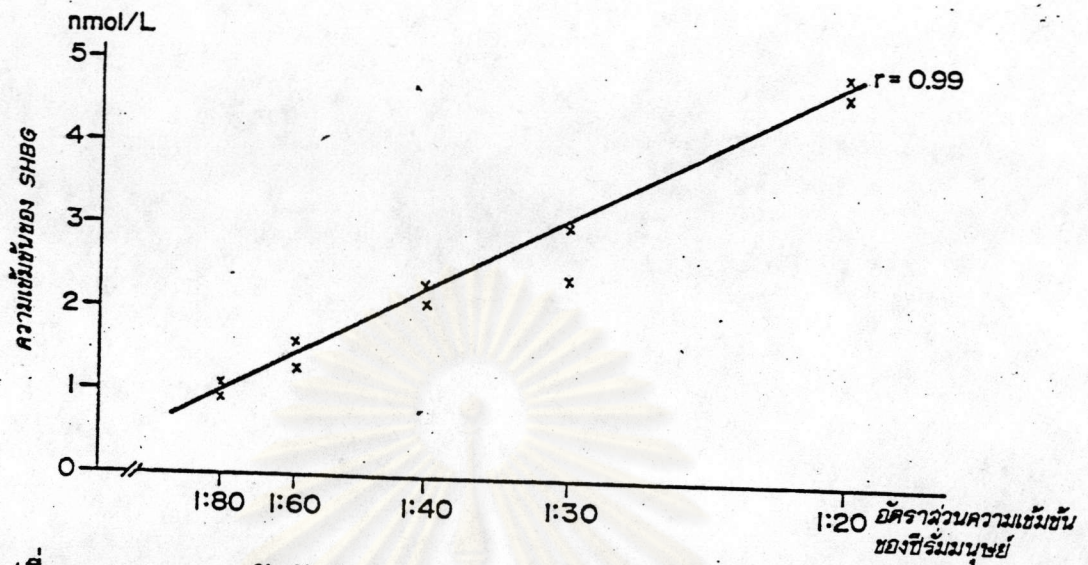
1. ผลการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของการวิเคราะห์ระดับ SHBG โดยวิธีตกตะกอนด้วยแอมโมเนียมซัลเฟต

1.1 ความจำเพาะ

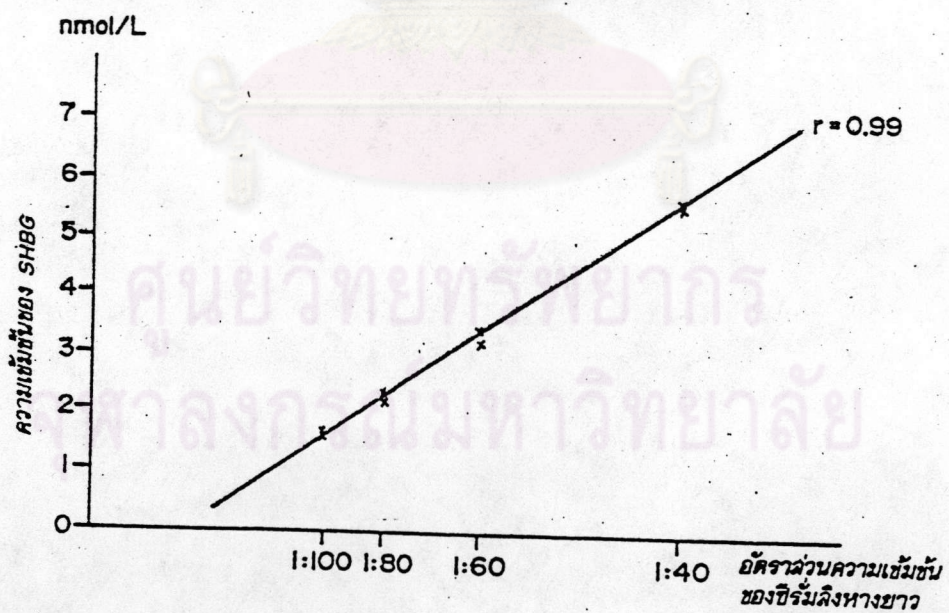
ผลของ corticosteroid binding globulin ต่อการวิเคราะห์ระดับ SHBG ที่วิเคราะห์ได้จากตัวอย่างเดียวกันที่ใส่คอร์ติซอล และไม่ใส่คอร์ติซอล ได้ค่าไม่แตกต่างกัน ทั้งความเข้มข้นสูงคือ ค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) ของ SHBG ที่ใส่คอร์ติซอล 405.02 ± 13.31 นาโนโมล/ลิตร เปรียบเทียบกับที่ไม่ใส่คอร์ติซอล 359.1 ± 10.9 นาโนโมล/ลิตร ($n=5$) และความเข้มข้นต่ำค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) ของ SHBG ที่ใส่คอร์ติซอล 161.5 ± 1.05 นาโนโมล/ลิตร เปรียบเทียบกับที่ไม่ใส่คอร์ติซอล 155.9 ± 1.6 นาโนโมล/ลิตร ($n = 5$) ($p > 0.05$)

1.2 ความถูกต้อง

การศึกษาความถูกต้องของการวิเคราะห์พบว่า ความสัมพันธ์ของ SHBG จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามอัตราส่วนของความเข้มข้นของซีรัม จากการศึกษาซีรัมมนุษย์ ได้ค่าความสัมพันธ์ $r = 0.99$ ความเข้มข้นตั้งแต่ 1:20, 1:30, 1:40, 1:60 และ 1:80 (รูปที่ 2) และความสัมพันธ์ของซีรัมลิงหางยาวได้ค่า $r = 0.99$ ความเข้มข้นตั้งแต่ 1:40, 1:60, 1:80, และ 1:100 (รูปที่ 3) จะเห็นได้ว่าระดับ SHBG ในซีรัมลิงมีระดับมากกว่าในซีรัมของมนุษย์

รูปที่ 2. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของ SHBG และ อัตราส่วนความเข้มข้นของซีรัมเทสโทสเตอโรน.

รูปที่ 3. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของ SHBG และ อัตราส่วนความเข้มข้นของซีรัมคิงหางยาว.

1.3 ความแม่นยำและความไว

ความแม่นยำของการวิเคราะห์ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ C.V. และความไวของการวัดได้จากซีรัมของผู้ชาย ดังในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงความแม่นยำและความไวของการวิเคราะห์ระดับ SHBG ในซีรัม

ความแม่นยำ (% C.V.)		ความไว (nmol/L)
intra-assay	inter-assay	
1.55	13.05	14.7

1.4 Equilibrium constant (K)

ค่า K ของ SHBG ในซีรัมมนุษย์ ค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) = $(2.72 \pm 0.11) \times 10^9 M^{-1}$

ค่า K ของ SHBG ในซีรัมลิง ค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) = $(1.92 \pm 0.16) \times 10^9 M^{-1}$

2. ผลการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของการวิเคราะห์หาโปรเจสเตอโรน
เทสโทสเตอโรน และ เอสตราไดออล โดยวิธีเรดิโออิมมูนเอสเสย์

ตารางที่ 8 แสดงความแม่นยำ ความไว และความถูกต้องของการวิเคราะห์
โดยวิธีเรดิโออิมมูนเอสเสย์

ชื่อรีโมน	Pool serum	ความแม่นยำ				ความถูกต้อง (%)	ความไว (pmol/L)
		intra-assay		inter-assay			
		X ± SD	% C.V	X ± SD	% C.V		
โปรเจสเตอโรน (nmol/L)	ต่ำ	2.21±0.37	16.99	2.19±0.34	15.80	82.28	70.8
	กลาง	4.52±0.14	3.27	4.47±0.21	4.92		
	สูง	9.92±0.68	6.88	10.01±0.55	5.51		
เทสโทสเตอโรน (nmol/L)	ต่ำ	1.41±0.14	9.93	1.90±0.28	14.74	93.32	18.10
	กลาง	13.52±0.71	5.25	14.56±1.12	7.69		
	สูง	31.12±0.99	3.18	30.59±2.40	7.85		
เอสตราไดออล (pmol/L)	ต่ำ	152.83±10.79	7.06	173.91± 19.55	11.24	95.56	18.12
	กลาง	1383.87±68.04	4.96	1472.04± 91.88	6.24		
	สูง	2328.23±52.67	2.26	2290.02±119.61	5.22		

3. ระดับ SHBG โปรเจสเตอโรน, เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล
ในซีรัมถึงหางยาวเพศเมียโตเต็มวัยในระหว่างรอบประจำเดือน

ระดับ SHBG ในซีรัมในระยะ luteal phase มีค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 341.44 ± 23.97 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 142.7-610.4 นาโนโมล/ลิตร) ซึ่งสูงกว่าในระยะ follicular phase ค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 249.12 ± 16.17 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 85.3-467 นาโนโมล/ลิตร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) (รูปที่ 4, 5)

ระดับโปรเจสเตอโรนในซีรัมในระยะ luteal phase มีค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 10.26 ± 0.38 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 1.03-33.58 นาโนโมล/ลิตร) ซึ่งสูงกว่าในระยะ follicular phase มีค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 1.71 ± 0.15 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 0.2-8.12 นาโนโมล/ลิตร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) (รูปที่ 4, 5)

ระดับเทสโทสเตอโรนในซีรัมในระยะ luteal phase มีค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 1.31 ± 0.04 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 0.7-3.17 นาโนโมล/ลิตร) ซึ่งไม่ต่างจากในระยะ follicular phase ค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 1.61 ± 0.73 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 0.86-3.40 นาโนโมล/ลิตร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) (รูปที่ 4, 5)

ระดับเอสตราไดออลในซีรัมในระยะ luteal phase มีค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 0.19 ± 0.014 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 0.04-0.43 นาโนโมล/ลิตร) ซึ่งไม่ต่างจากในระยะ follicular phase ค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) 0.23 ± 0.014 นาโนโมล/ลิตร (มีค่าระหว่าง 0.04-0.67 นาโนโมล/ลิตร) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) (รูปที่ 4, 5)

จากรูปที่ 4 และ 5 จะเห็นว่าในระยะ luteal phase ระดับของ SHBG กับระดับโปรเจสเตอโรนจะสูงกว่าในระยะ follicular phase อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนระดับเทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ในระหว่างช่วงทั้งสอง

4. ความสัมพันธ์ของโปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล กับ SHBG ในซีรัมหญิงอายุเพศเมียโตเต็มวัยในระหว่างรอบประจำเดือน

ค่าความสัมพันธ์ของฮอร์โมนเพศกับ SHBG แสดงโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากการศึกษพบว่า r ของโปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล มีค่าเท่ากับ 0.49, 0.11 และ 0.07 ตามลำดับ จากข้อมูลการทดสอบทางสถิติพบว่า r ของโปรเจสเตอโรนแสดงความสัมพันธ์กับ SHBG อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

5. ระดับ SHBG โปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล ในซีรัมหญิงเพศเมียโตเต็มวัยถูกตัดรังไข่

ระดับ SHBG โปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล ในซีรัมหญิงเพศเมียโตเต็มวัยถูกตัดรังไข่ มีค่าเท่ากับ 300.3, 1.87, 1.41 และ 0.13 นาโนโมล/ลิตร ตามลำดับ (รูปที่ 6 ก.)

6. ระดับ SHBG โปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล ในซีรัมหญิงเพศผู้โตเต็มวัย

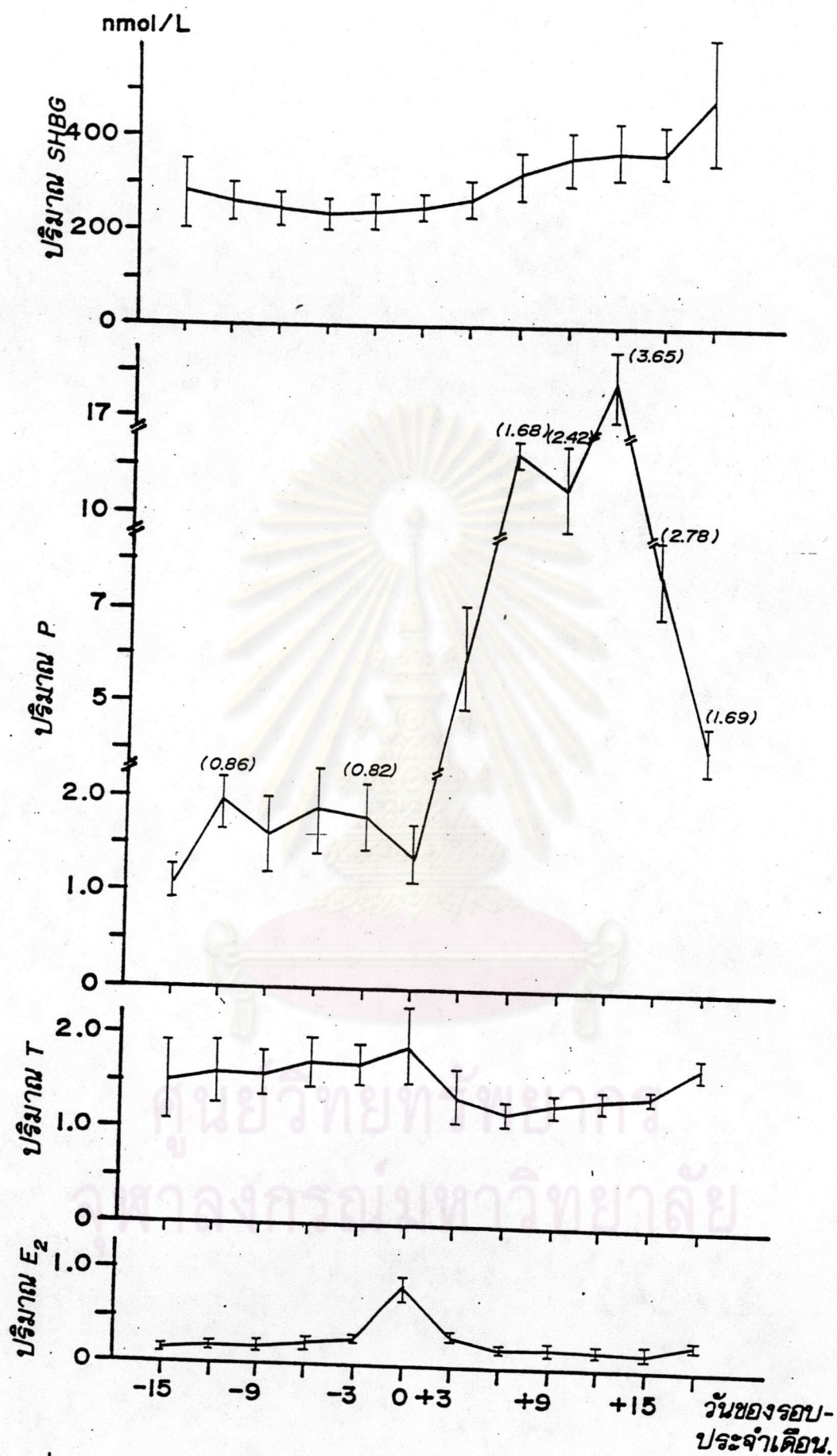
ระดับ SHBG โปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดออล ในซีรัมหญิงเพศผู้โตเต็มวัยมีค่าเท่ากับ 113.9, 0.93, 19.85 และ 0.076 นาโนโมล/ลิตร ตามลำดับ (รูปที่ 6 ข.)

7. ระดับ SHBG โปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตราไดโอดอล
ในซีรัมถึงวัยเด็ก

ระดับ SHBG โปรเจสเตอโรน เทสโทสเตอโรน และเอสตรา
ไดโอดอลในซีรัมถึงวัยเด็กเพศเมียมีค่าเท่ากับ 859.1, 0.95, 1.07 และ 0.14
นาโนโมล/ลิตร ตามลำดับ (รูปที่ 6 ค.) และถึงวัยเด็กเพศผู้มีค่าเท่ากับ 411.8,
0.82, 0.72 และ 0.12 นาโนโมล/ลิตร ตามลำดับ (รูปที่ 6 ง.)

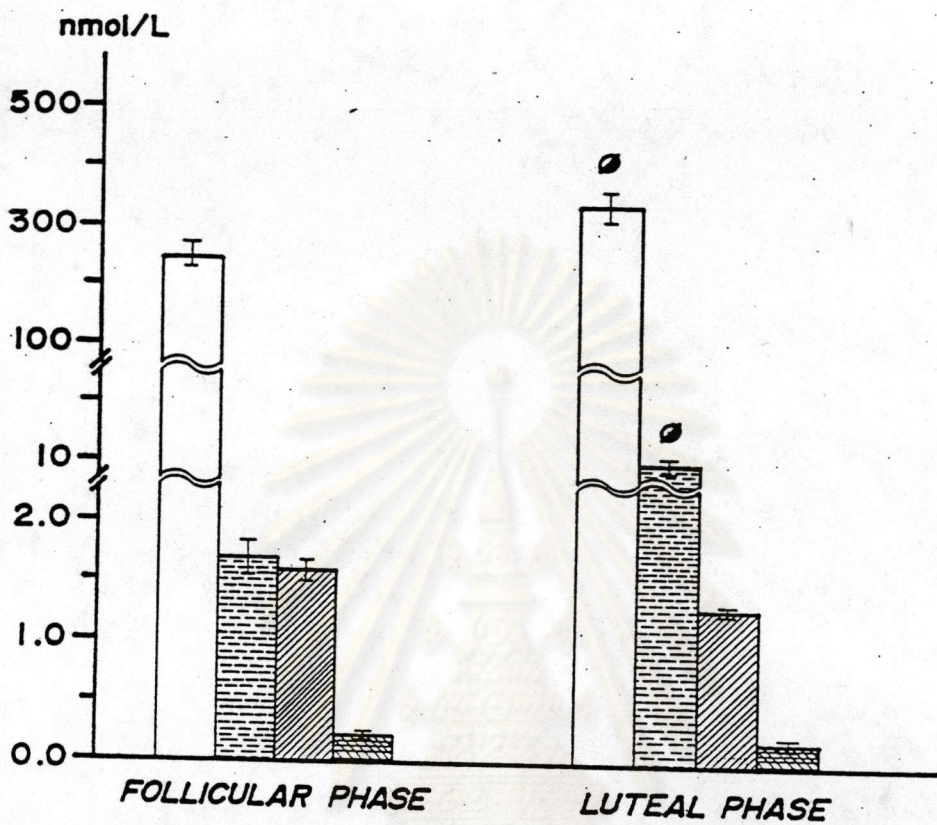

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4. แลตงค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) ของปริมาณ SHBG, P, T, และ E₂ ในระหว่างรอบประจำเดือน ของสิงหางยาวทั้ง 9 ตัว.

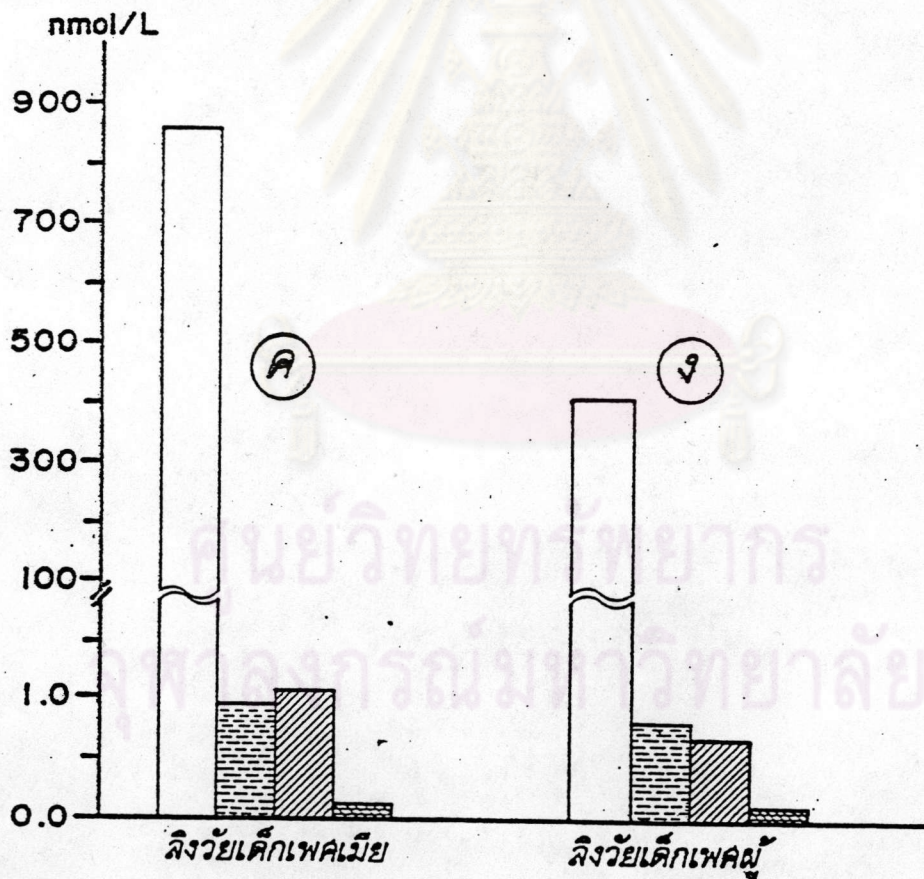
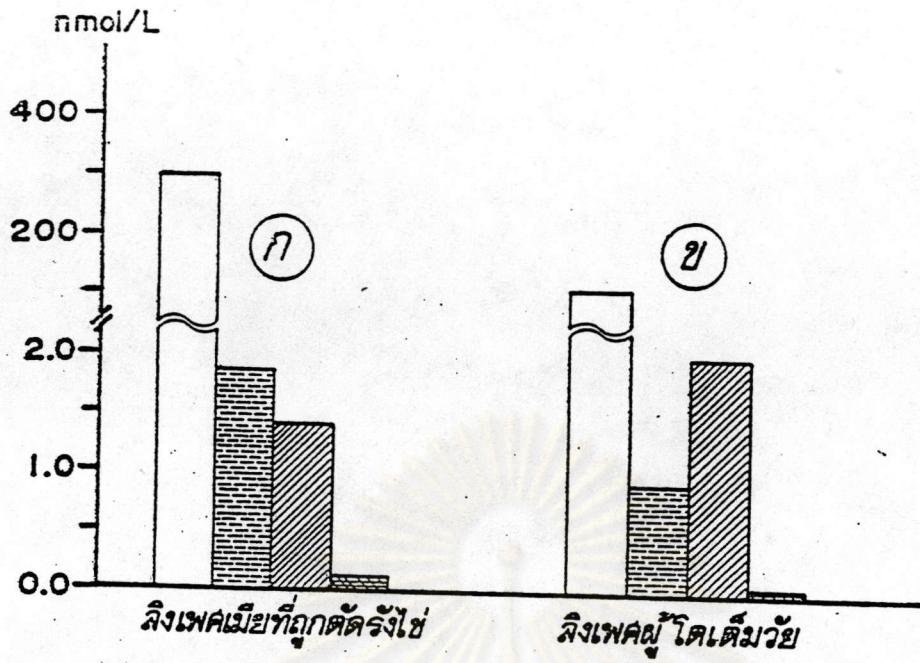

รูปที่ 5. แสดงค่าเฉลี่ย ($\pm$ SEM) ของปริมาณ SHBG $\square$, P $\square$, T $\square$ และ E₂ $\square$ ของลิงทางยาวเพศเมียโตเต็มวัยรวม 9 ตัว ช่วง - FOLLICULAR PHASE และ LUTEAL PHASE.

หมายเหตุ $\circ$ ช่วง LUTEAL PHASE มีระดับสูงกว่าช่วง FOLLICULAR PHASE อย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 6. แสดงปริมาณ SHBG □, P ▨, T ▩ และ E₂ ▤ ของลิงหางยาว ฝั่งเพศเมียที่ถูกตัดรังไข่ ฝั่งเพศผู้โตเต็มวัย และ วัยเด็กเพศผู้, เพศเมีย